

VAN RUILEN KOMT HUILEN:

DE PROBLEMATIEK MET RENTESWAPS

De renteswap is een afgeleid financieel product, een zogeheten derivaat. Met de renteswap wordt beoogd het risico van stijgende variabele rentepercentages bij geldleningen af te dekken, door deze als het ware te ruilen tegen een vast rentepercentage. Sinds de Vestia-affaire is de swap steeds vaker negatief in het nieuws en ook in de recente rechtspraak is het regelmatig onderwerp van geschil. Een korte uitleg over de renteswap en de "schade" die zij kan veroorzaken.

Hoewel de renteswap niet los mag worden gezien van de oorspronkelijke financiering, kan men voor een goed begrip deze twee het best apart bekijken. De variabele rente over de oorspronkelijke lening blijft namelijk over de gehele looptijd gewoon verschuldigd. Die variabele rente is vrijwel altijd gekoppeld aan één van de marktrentes, zoals Euribor. De rente is dan bijvoorbeeld de Euribor + 1%. De renteswap houdt in dat de klant aan de bank iedere maand een vaste rente gaat betalen en daarvoor een variabele rente (bijvoorbeeld Euribor) terugkrijgt. De klant betaalt na de swap dus twee bedragen: (1) de variabele rente uit de geldleningsovereenkomst en (2) de vaste rente uit de renteswap. Hij krijgt op zijn beurt van de bank een variabele rente teruggestort.

Dit lijkt ingewikkeld, maar dat valt mee. Stel, u leent 1.000.000 euro tegen een variabele (maand)rente van Euribor + 1% en daarnaast sluit u een renteswap af met een vaste rente van 5% en een variabele rente gelijk aan Euribor. Als Euribor op 5% staat betaalt u aan variabele rente $5 + 1 = 6\%$ ofwel 6.000 euro. Daarnaast betaalt u vaste rente voor de swap 5% ofwel 5.000 euro. Totale rente te betalen: 11.000 euro. U krijgt vervolgens de variabele

rente van 5.000 euro terug van de bank en onderaan de streep betaalt u 6.000 euro aan rente.

Door dit systeem is de klant volledig "verzekerd" tegen een stijging in de marktrente. Rekent u maar eens na wat er onderaan de streep betaald wordt als de Euribor stijgt tot 10%. Inderdaad, nog steeds 6.000 euro ofwel 6%. Het geval doet zich echter voor dat de marktrentes sinds eind 2008 (het begin van de kredietcrisis) niet zijn gestegen, maar juist zijn gekelderd. Ter illustratie: de 1-maand-Euribor stond in oktober 2008 op ongeveer 4,8%. In oktober 2013 was dat nog maar 1,3%. In het hierboven geschetste voorbeeld zou dat voor onze klant een maandrente betekenen van $1,3 + 1 = 2,3\%$ ofwel 2.300 euro. Als gevolg van de renteswap betaalt hij echter de geruilde vaste maandrente van 6.000 euro. De klant is dus 3.700 euro per maand meer kwijt in vergelijking tot de situatie dat hij geen renteswap was overeengekomen. Per jaar kost dat 44.400 euro en over een looptijd van tien jaar zelfs 444.000 euro. Afkopen van de renteswap is geen optie, omdat dan door de bank een torenhoge premie in rekening wordt gebracht.

De banken worden nu verweten dat zij hun

klanten onvoldoende hebben ingelicht over de gevolgen van de renteswaps. De klanten zouden onvoldoende op de hoogte zijn geweest van het feit dat zij wel beschermd zijn tegen rentestijgingen, maar geheel niet kunnen meeprofiteren van rentedalingen. Ook de hoge beëindigingskosten spelen bij deze procedures een rol. Een handvol gedupeerden tracht haar schade nu te verhalen op de banken bij wie ze het product afsloten. De Rechtbank Oost-Brabant heeft zeer recent geoordeeld dat de bank bij haar advisering tekort is geschoten in haar zorgplicht jegens de klant. De rechtbank heeft daarbij onder meer overwogen dat de bank de klant bij het afsluiten van de renteswap dient te informeren over het specifieke risico van hoge kosten bij tussentijdse beëindiging. De gedupeerden die tot nu toe de kat uit de boom keken, zullen na het lezen van voornoemde uitspraak hoogstwaarschijnlijk ook in actie komen. Let wel dat rechtspraak maatwerk is. Laat uzelf dus goed adviseren! <<

RENÉ ZWAMBORN

Huisman Advocaten

www.huismanadvocaten.nl